

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У БЕОГРАДУ

Број захтева: 529/1

Датум: 06.04.2010.године

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

ВЕЋЕ НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-
ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

Образац 1

(Назив већа научних области коме се захтев упућује)

**ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР
У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА / ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА**
(члан 65. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА

1. Име, средње име и презиме кандидата др СЛОБОДАН (ДАНИЛО) ПЕРОВИЋ
2. Предложено звање: ДОЦЕНТ
3. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: ОПШТА ФИЛОЗОФИЈА
4. Радни однос са пуним или непуним радним временом: ПУНО РАДНО ВРЕМЕ
5. До овог избора кандидат је био у звању: /
у које је први пут изабран: /
за ужу научну, односно уметничку област /наставни предмет: /

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: /
2. Датум и место објављивања конкурса: 17.02.2010.године, «ПОСЛОВИ»
3. Звање за које је расписан конкурс: ДОЦЕНТ

**III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ ИЗВЕШТАЈА
И О ИЗВЕШТАЈУ**

1. Назив органа и датум именовања Комисије: ИЗБОРНО ВЕЋЕ ФИЛОЗОФСКОГ
ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ, 11.02.2010. године
2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
1) <u>др Коста Дошен</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Општа филозофија</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
2) <u>др Живан Лазовић</u>	<u>Ванредни професор</u>	<u>Општа филозофија</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>
3) <u>др Невен Сесардић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Општа филозофија</u>	<u>Универзитет Линган у Хонг Конгу</u>
4)			
5)			

3. Број пријављених кандидата на конкурс: ДВА КАНДИДАТА

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ

5. Датум стављања извештаја на увид јавности: 10.03.2010.године

6. Начин (место) објављивања извештаја: огласна табла Филозофског факултета у Београду

7. Приговори: ДА

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА: 01.04.2010.године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата др Слободана Перовића у звање доцента вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Весна Димитријевић

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 62. ст. 4. Закона;
5. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4., се достављају и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДС/СС 05/4-02 бр. 494/1-IV/3
01.04.2010. године

На основу члана 55. и 65. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС» бр. 76/2005) и члана 225. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, је на својој IV редовној седници, одржаној дана 01.04.2010. године, на предлог Комисије, донело следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог да се др Слободан Перовић изабере у звање ДОЦЕНТА за ужу научну област ОПШТА ФИЛОЗОФИЈА, на Одељењу за филозофију, на одређено време од пет година.

Доставити:

1x Универзитету у Београду
1x Др Слободан Перовић
1x Одељењу за филозофију
1x Стручном сараднику за радне односе
1x Шефу Одсека за правне послове
1x Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Проф. др Весна Димитријевић

С А Ж Е Т А К
ИЗВЕШТАЈА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ
КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета:
Ужа научна, односно уметничка област:
Број кандидата који се бирају:
Број пријављених кандидата:
Имена пријављених кандидата:

1. Aleksandar Gordić

2. Slobodan Perović

.....

II - О КАНДИДАТИМА

Под 1.

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Aleksandar Gordić
- Датум и место рођења: Beograd, 1967
- Установа где је запослен: Filozofski fakultet Univerziteta u Beogradu
- Звање/радно место: docent
- Научна, односно уметничка област: Filozofija

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: Filozofski fakultet Univerziteta u Beogradu
- Место и година завршетка: Beograd, 1991

Магистеријум:

- Назив установе: Filozofski fakultet Univerziteta u Beogradu
- Место и година завршетка: 1996
- Ужа научна, односно уметничка област: Opsta filozofija

Докторат:

- Назив установе: Filozofski fakultet Univerziteta u Beogradu
- Место и година одбране: 2002
- Наслов дисертације:
- Ужа научна, односно уметничка област: Opsta filozofija

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

2003 u zvanje docenta

3) Објављени радови

Име и презиме: Aleksandar Gordić	Звање у које се бира: docent		Ужа научна, односно уметничка област за коју се бира: Opsta filozofija	
Научне публикације	Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је аутор, а није једини или први	
	<i>пре последњег избора/реизбора</i>	<i>после последњег избора/реизбора</i>	<i>пре последњег избора/реизбора</i>	<i>после последњег избора/реизбора</i>
Рад у водећем научном часопису међународног значаја објављен у целини				
Рад у научном часопису међународног значаја објављен у целини	2			
Рад у научном часопису националног значаја објављен у целини	6	1		
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен у целини				
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен у целини	4	3		
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини				
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини				
Научна монографија, или поглавље у монографији са више аутора	1	1		
Стручне публикације	Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је аутор, а није једини или први	
	<i>пре последњег избора/реизбора</i>	<i>после последњег избора/реизбора</i>	<i>пре последњег избора/реизбора</i>	<i>после последњег избора/реизбора</i>
Рад у стручном часопису или другој периодичној публикацији стручног или општег карактера		1		
Уџбеник, практикум, збирка задатака, или поглавље у публикацији те врсте са више аутора				
Остале стручне публикације (пројекти, софтвер, друго)	5	5		

4) - Оцена о резултатима научног, односно уметничког и истраживачког рада

Ова оцена даје се на основу ближих услова за избор у звање наставника у складу са препорукама Националног савета

U periodu od poslednjeg izbora (2003), u bibliografiji kandidata za užu naučnu oblast Opsta filozofija navedeno je 5 samostalnih naučnih radova i 11 radova koji imaju karakter predgovora, pogovora i prigodnih članaka i saopštenja. Radovi su uglavnom istorijskog i preglednog karaktera, bez izrazitih samostalnih naučnih rezultata – nijedan od njih nije objavljen ni u vodećem međunarodnom ni u nacionalnom časopisu od međunarodnog značaja. Nijedan od njegovih radova ne spada u teziste istrazivanja Filozofija prirodnih nauka, specifikovano u raspisanom konkursu.

5) - Оцена резултата у обезбеђивању научно-наставног подмлатка

Менторство на магистарским и докторским студијама и учешће у комисијама за оцену и одбрану докторске дисертације и изборе у звања

Kandidat je bio mentor jednog doktorskog i trenutno je mentor jednog magistarskog rada.

6) - Оцена о резултатима педагошког рада

Обавезно приказати и мишљење студената

Kandidat je izvodio nastavu na dva obavezna predmeta na osnovnim studijama (jedan na filozofiji i jedan na sociologiji). Na studentskim vrednovanjima dobijao je ocene iznad fakultetskog proseka, u rasponu od 4,2 do 4,7.

7) - Оцена о ангажовању у развоју наставе и других делатности високошколске установе

U periodu 2003-2009 Aleksandar Gordić je bio član Komisije za naučnoistraživački rad na Filozofskom fakultetu u Beogradu.

Напомена: На исти начин приказати кандидата под 2. и сваког следећег кандидата.
Пријављеног

Под 2.**1) - Основни биографски подаци**

- Име, средње име и презиме: Slobodan Perović
- Датум и место рођења: 13.03.1973. у Podgorici
- Установа где је запослен: Center for Philosophy of Science, University of Pittsburgh, USA
- Звање/радно место: Postdoctoral Fellow
- Научна, односно уметничка област: Filozofija

2) - Стручна биографија, дипломе и звања**Основне студије:**

- Назив установе: Filozofski fakultet Univerziteta u Beogradu
- Место и година завршетка: Beograd 1997

Магистеријум:

- Назив установе: Manitoba univerzitet
- Место и година завршетка: Vinipeg (Kanada) 1999
- Ужа научна, односно уметничка област: Opsta filozofija

Докторат:

- Назив установе: Jork univerzitet
- Место и година одбране: Toronto (Kanada), 2005
- Наслов дисертације: “Ontologies for the Complex Physical World: Holism, Emergence, and Physical Dualism”
- Ужа научна, односно уметничка област: Opsta filozofija

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

Visiting Assistant Professor 2005

3) Објављени радови

Име и презиме: Slobodan Perović	Звање у које се бира: docent		Ужа научна, односно уметничка област за коју се бира: Opsta filozofija	
Научне публикације	Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је аутор, а није једини или први	
	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора
Рад у водећем научном часопису међународног значаја објављен у целини		3		1
Рад у научном часопису међународног значаја објављен у целини		2		
Рад у научном часопису националног значаја објављен у целини				
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен у целини	1	2		
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен у целини				
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини		3		
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини				
Научна монографија, или поглавље у монографији са више аутора				
Стручне публикације	Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је аутор, а није једини или први	
	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора
Рад у стручном часопису или другој периодичној публикацији стручног или општег карактера	1	4		
Уџбеник, практикум, збирка задатака, или поглавље у публикацији те врсте са више аутора				
Остале стручне публикације (пројекти, софтвер, друго)				

4) – Оцена о резултатима научног, односно уметничког и истраживачког рада

Ова оцена даје се на основу ближих услова за избор у звање наставника у складу са препорукама Националног савета

Kandidat je u svojim radovima iz oblasti Filozofije nauke (pre svega iz oblasti Filozofije fizike i Filozofije biologije) dosao do značajnih naučnih rezultata, što potvrđuje činjenica da su mu 2 rada objavljena u vodećem međunarodnom časopisu A kategorije (prema ERIH indeksu), da su izlaganja tih rezultata bila dobro primljena na brojnim međunarodnim skupovima, od kojih je na nekoliko učestvovao po pozivu, i da je po pozivu objavljivao stručne prikaze u vodećim međunarodnim časopisima A kategorije. Posebno вреди istaci da je ove rezultate kandidat postigao u periodu od četiri godine (2005-2009).

5) – Оцена резултата у обезбеђивању научно-наставног подмлатка

Менторство на магистарским и докторским студијама и учешће у комисијама за оцену и одбрану докторске дисертације и изборе у звања

Tokom nepune dve godine provedene u zvanju Visiting Assistant Professor-a, kandidat je bio mentor na postdiplomskim studijama: Topics in Philosophy of Cognitive Science (Carleton University) – Fall 2006; na osnovnim studijama: Topics in Philosophy of Physics – Honors course (Carleton University) – Winter 2007

6) – Оцена о резултатима педагошког рада

Обавезно приказати и мишљење студената

Kandidat je vodio dvanest kurseva iz raznih oblasti filozofije, od Filozofije, istorije i metodologije nauke, preko Epistemologije, do Logike. Na svim tim kursovima bio je ocenjivan od strane studenata visokim ocenama, po pravilu iznad odeljenjskog proseka.

7) – Оцена о ангажовању у развоју наставе и других делатности високошколске установе

Posto je kandidat bio zaposlen u statusu Visiting Assistant Professor-a na univerzitetu u Kanadi, a trenutno koristi postdoktorsku stipendiju u Centru za filozofiju nauke Univerziteta u Pitsburgu, Komisija nije bila u mogucnosti da oceni njegovo eventualno angazovanje u razvoju nastave i drugih delatnosti visokoskolske ustanove.

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

U analizi radova prijavljenih kandidata istaknuta je činjenica da su radovi **Slobodana Perovića** iz oblasti Filozofije prirodnih nauka, definisane u konkursu kao težište istraživanja za koje se kandidat bira, što sa radovima Aleksandra Gordića nije slučaj. S obzirom na to da formulacija konkursa izražava nastavne potrebe Odeljenja za filozofiju i da stav 3. čl. 138. Statuta Filozofskog fakulteta predviđa težište istraživanja kao jedan od “elemenata na osnovu kojih će se utvrđivati prednost u izboru kandidata”, konstatovano je da čak i nezavisno od poređenja u pogledu ostalih uslova koje kandidati zadovoljavaju **Slobodan Perović ima prednost u odnosu na Aleksandra Gordića.**

U svojim radovima, od kojih su neki objavljeni u međunarodnim časopisima najvišeg ranga (kao što su *Studies in History and Philosophy of Science Part B: Studies in History and Philosophy of Modern Physics* i *The British Journal for the Philosophy of Science*), Slobodan Perović se bavi aktuelnim temama iz Filozofije prirodnih nauka (posebno Filozofije fizike i Filozofije biologije) i svoja gledišta zasniva na detaljnoj analizi pojedinih važnih epizoda i primera iz istorije fizike i iz savremene biologije. Glavna tema nekoliko njegovih radova, u okviru koje je došao do izuzetno zanimljivih i u krugovima filozofa nauke koji se tom tematikom bave priznatih filozofskih rezultata, vezana je za jednu od najznačajnijih epizoda u istoriji savremene fizike - reč je o sporu koji je tokom treće decenije prošlog veka u oblasti kvantne mehanike vođen između pristalica talasne teorije (na čelu sa Šredingerom) i pristalica matrične teorije (na čelu sa Borom). Analizirajući tu ključnu epizodu, Perović je demonstrirao jednu od najvažnijih vrlina u filozofiji nauke, u ovom slučaju fizike: uravnotežen spoj filozofskog i istorijskog pristupa fizici, uz odlično poznavanje tehničkih detalja kvantne mehanike. Nasuprot nekim drugačijim savremenim tumačenjima (F.A. Miler), Perović je pokazao da je glavni Šredingerov cilj u poznatom radu iz 1927. godine bio dokaz ontološke ekvivalentnosti talasne i matrične mehanike u specifičnom domenu (domenu Borovog modela atoma). On je, takođe, bacio novo svetlo na prirodu pomenutog spora između dva velikana kvantne fizike i u isti mah pokazao kako ta epizoda - u kojoj se Šredinger, suočen sa nepovoljnim eksperimentalnim rezultatima, odrekao svoje talasne teorije iz teorijskih a ne socio-psiholoških razloga - ilustruje neke opštije zaključke o racionalnosti naučne prakse.

I drugi krug problema kojima se Perović bavio, postigavši zapažene rezultate, veoma je prisutan u savremenoj filozofiji nauke - reč je o problemima redukcije, emergencije, nivoa objašnjenja i prirode uzročnosti. I ovde se Perovićev pristup odlikuje izuzetnim osećajem za značaj koji po ovako krupne filozofske probleme imaju implikacije sadržane u dostignućima savremenih naučnih istraživanja. Na osnovu detaljne analize primera iz oblasti biologije i, tokom poslednje dve decenije veoma razvijene, teorije o složenim (fizičkim, hemijskim, biološkim) sistemima, on ukazuje na to da redukcionistički fizikalizam ne može da pruži adekvatno objašnjenje nekih uzročnih aspekata funkcionisanja takvih sistema i na originalan način brani stanovište ontološkog emergentizma. Kao i u prethodnom slučaju, konkretni rezultati do kojih je došao Peroviću služe za ilustraciju i potvrdu opštijih filozofskih stavova o mogućnostima redukcije, tipovima objašnjenja, prirodi uzročnosti i sl.

Imajući u vidu sve iznesene činjenice i ocene, čast nam je da Nastavno-naučnom veću Filozofskog fakulteta predložimo da Slobodana Perovića izabere u zvanje i na radno mesto docenta za užu naučnu oblast OPŠTA FILOZOFIJA - težište istraživanja Filozofija prirodnih nauka.

Место и датум: _Beograd, 10.03.2010_

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

dr Živan Lazović, vanr. prof.

dr Kosta Došen, red. prof.

dr Neven Sesardić, red. prof

PRILOG SAŽETKU
IZVEŠTAJA KOMISIJE O PRIJAVLJENIM KANDIDATIMA ZA IZBOR U
ZVANJE

Kvantitativno izraženi naučni rezultati kandidata

Dr Aleksandar Gordić

1. "Paradigme, revolucije i kumulativnost", pogovor u: I. Lakatoš i A. Masgrejv (prir.), *Kritika i rast saznanja*, Plato, Beograd, 2003, str. 411-449. (Preveo Aleksandar Gordić) **R23: 1bod**
2. "Klasične teorije opravdanja indukcije", u: Petar Grujić i Miroslav Ivanović (prir.), *Epistemološki problemi u nauci*, Institut za kriminološka i sociološka istraživanja, Beograd 2004, str. 69-102. **R22: 2 boda**
3. "Pojam funkcije u lingvistici", *Srpski jezik*, 1-2, Beograd *et al.*, 2004, str. 227-244. **R62: 1.5**
4. "Metodološki aspekti indikatora razvoja", u: Danilo Basta i Časlav Koprivica (prir.), *Mišljenje u vrtlogu našega vremena*, svečanik u čast 80. rođendana akademika Mihaila Đurića, Gutenbergova galaksija, Beograd, 2005, str. 151-173. **R22: 2**
5. "Frankova filozofija nauke", predgovor u: Filip Frank, *Filozofija nauke*, Klub NT, Beograd, 2005, str. v-xx (preveo Aleksandar Gordić). **R23: 1**
6. "Istorijska istina, kosmička pravda i transgeneracijska odgovornost", u: *Pojedinac i država: filozofske pretpostavke savremenih političkih teorija / Odgovornost i istina: analitički vs. kontinentalni pristup / Savremenost Kantove filozofije*, Srpsko filozofsko društvo, Sremski Karlovci 2003-2005. **R65: 0.5**
7. "Filozofija i nauka kod poznog Huserla u radovima Zagorke Mičić", saopštenje na naučnom skupu "100-godišnjica rođenja prof. dr Zagorke Mičić", *Theoria*, 1-4, 2003. **R65: 0.5**
8. "Status metodoloških normi i njihova provera i primena", u: *7. filozofska škola "Felix Romuliana"*, Zbornik izlaganja, Srpsko filozofsko društvo i Dom omladine Zaječar, Beograd-Zaječar, 2006, str. 243-270. **R65: 0.5**
9. "Aktuelnost filozofije Robina Dž. Kolingvuda", *Filozofski godišnjak*, god.IV, br. 4, Banja Luka, 2006, str. 197-242. **R62: 1.5**
10. "Medavarovi doprinosi filozofiji nauke", predgovor srpskom izdanju knjige: Piter B. medavar, *Izazovi nauke. Ogledi i predavanja*, ICNT, Beograd, 2007, str. v-xxiv (preveo Aleksandar Gordić). **R23: 1**
11. "Problem naučnog otkrića", predgovor srpskom izdanju knjige: Piter B. Medavar, *Savet mladom naučniku*, ICNT, Beograd, 2007, str. v-xxviii (preveo Aleksandar Gordić). **R23: 1**
12. "Relativizam vrednosti i vrednost relativizma", predgovor prevodu knjige: Lari Laudan, *Nauka, vrednosti i relativizam*, Institut za filozofiju Filozofskog fakulteta u Beogradu, 2007, str. 342-364. (preveo Aleksandar Gordić). **R23: 1**
13. "Egzaktnost u matematici, filozofiji i naukama", *Filozofski godišnjak*, god.V, br. 5, Banja Luka, 2007, str. 134-157. **R62: 1.5**
14. "Nauka spolja i iznutra", predgovor prevodu knjige: Ričard F. Fajnman, *Sigurno se šalite*,

gospodine Fajman. Pustolovine jedne radoznale ličnosti, ICNT, Beograd 2008, str. 5-22.

R23: 1

15. "Mogućnost razgraničenja filosofije i nauke", u: *Pojam granice*, zbornik radova, Srpsko filozofsko društvo, Sremski Karlovci 2009, str. 58-69. **R65: 0.5**
16. "Religija i nauka - antipodi ili komplementi", u: Vladeta Jerotić i Miroslav Ivanović (prir.) *Religija između istine i društvene uloge*, Dereta, Beograd 2009, str. 299-317. **R22: 2**

Dr Aleksandar Gordić je propustio da navede jedan članak (koji je priložio uz prijavu) kao i odrednice koje je pisao za *Enciklopediju srpskog naroda* objavljenu 2008. godine, sa čime je Komisija bila upoznata pa ih je uzela u obzir:

17. "Retorika u naučnom istraživanju", uvodni članak za tematski blok prevoda koji je pripremio i preveo Aleksandar Gordić, *Theoria*, 1-4, 2003. **R23: 1**
18. Odrednice iz oblasti filozofije u obimu od oko jednog autorskog tabaka, *Enciklopedija srpskog naroda*, Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, Beograd 2008. **R66: 1**

Ukupan broj bodova za period 2003-2010

Izkategorije R10+R20+R50+R61+R62: **17.5 bodova**

Iz kategorije R63-66+R70: **3 boda**

Broj bodova za period 2006-2010

Izkategorije R10+R20+R50+R61+R62: **8.5 bodova**

Iz kategorije R63-66+R70: **2.5 boda**

Broj bodova za period 2005-2010

Izkategorije R10+R20+R50+R61+R62: **11.5 bodova**

Iz kategorije R63-66+R70: **3 boda**

Dr Slobodan Perović

1. Perović, S., Paul-Antoine Miquel "The Gene's Actions and Reciprocal Causation" [rad prihvaćen za objavljivanje] *Foundations of Science*. **R51b: 2.5 (koautorstvo)**
2. "L-G. Johansson: Interpreting Quantum Mechanics: A Realistic View in Schrödinger's Vein", *Studies in History and Philosophy of Science Part B: Studies in History and Philosophy of Modern Physics*, 39 (2008) 694–699(A kategorija) **R63: 1**
3. "F. Weinert: Copernicus, Darwin, & Freud: Revolutions in the History and Philosophy of Science," *Philosophy of Social Sciences*, XX(X) 1–7, 2010 **R63: 1**
4. "Why Were Matrix Mechanics and Wave Mechanics Considered Equivalent?", *Studies in History and Philosophy of Science Part B: Studies in History and Philosophy of Modern Physics*, (u štampi) April, 2008. **R51a: 8**
5. "Why Were Two Logically Distinct Theories Deemed Equivalent in Quantum Mechanics?", First Annual Conference in the Foundations and History of Quantum Physics, *Max Planck Institute for History of Science Conference Proceedings*, Vol. 2, 2008. **R54: 1**

6. "Why Rosenberg and Kaplan's Attempt to Reconcile Physicalism and AntiReductionism Concerning Biology Is Unsatisfactory", *Theoria* 1, 2008: 51: str. 7-17. **R52: 3**
7. "The Limitations of Kim's Reductive Physicalism in Accounting for Living Systems and an Alternative Nonreductionist Ontology," *Acta Biotheoretica* (Springer), Vol. 55 (Septembar), 243-267, 2007. **R51b: 5**
8. "F. Remedios: Legitimizing Scientific Knowledge: Introduction to Steve Fuller's Social Epistemology," *Dialogue*, Vol. XLVI (3), str. 620-622, 2007. **R63: 1**
9. "N. Maxwell: Is Science Neurotic?" *The British Journal for the Philosophy of Science*, 58/2, strane 361-363, 2007. **R63: 1**
10. "Schrödinger's Interpretation of Quantum Mechanics and the Relevance of Bohr's Experimental Critique," *Studies in History and Philosophy of Science Part B: Studies in History and Philosophy of Modern Physics*, Vol. 37/2, str. 275-297, 2006. **R51a: 8**
11. "A Recent Revival of Schrödinger's Ideas on Interpreting Quantum Mechanics, and Their Early Experimental Critique," Khrennikov, A., ed., *Foundations of Probability and Physics – 3, American Institute of Physics Conference Proceedings Series*, 750, str. 316-21, 2005. **R21: 4**
12. "Emergencija, nelinearnost i živi sistemi: Metafizička lekcija iz biologije?," *Theoria*, XLVII, 1-2, str. 21-35, 2005. **R52: 3**

Ukupan broj bodova za period 2005-2010

Izkategorije R10+R20+R50+R61+R62: **34.5 bodova**

Iz kategorije R63-66+R70: **4 boda**

Broj bodova za period 2006-2010

Izkategorije R10+R20+R50+R61+R62: **27.5 bodova**

Iz kategorije R63-66+R70: **4 boda**

Sledeća Perovićeva saopštenja izložena na konferencijama objavljena *online* u izvodu i oni se, u skladu sa uobičajenom praksom Ministarstva za nauku i zaštitu životne sredine i prema Kriterijumima Univerziteta u Beogradu, mogu kategorizovati pod **R72**:

1. "Can the Parity Thesis in Biology and Nativism in Psychology be Reconciled?", koautor Ljiljana Radenovic, *Biological Explanations of Behavior: Philosophical Perspectives*, Hanover, Jun 2008. **R72: 0.25 (koautorstvo)**
2. "A Case for a 'Methodological Turn' in Studying Early Quantum Mechanics: Complementarity in the Context of N. Bohr's Baconian Method", *Foundations and History of Quantum Mechanics II*, University of Utrecht, Utrecht, Jul 2008. **R72: 0.5**
3. "Why Were Logically Distinct Theories Deemed Equivalent in Early Quantum Mechanics?" The Yearly Workshop – The History and Foundations of Quantum Physics Project, Max Planck Institute for the History of Science, Berlin, 2007. **(uračunato u prethodnom bloku pod tačkom 5, kao R54)**
4. "Does the Principle of Natural Selection as a Basic Physical Law Grants Explanatory Autonomy of Biology?", Annual Meeting of the Canadian Society for the History and Philosophy of Science, York University, 2006. **R72: 0.5**

Uzimanjem u obzir ovih podataka, Perović bi u u kategoriji R63-66+R70 za period 2006-2010 imao ukupno **5.25 bodova**.

Na osnovu odluke Izbornog veća Filozofskog fakulteta od 11.02.2010. g, izabrani smo u komisiju za pripremu izveštaja o kandidatima prijavljenim na konkurs za izbor u zvanje i na radno mesto **docenta za užu naučnu oblast OPŠTA FILOZOFIJA - težište istraživanja Filozofija prirodnih nauka**, za rad na određeno vreme od 5 godina. Na konkurs objavljen u listu "Poslovi", 17.02.2010. prijavila su se dva kandidata: dr Aleksandar Gordić i dr Slobodan Perović. Na osnovu uvida u njihovu biografiju i radove, imamo čast da Veću podnesemo sledeći

IZVEŠTAJ

1. Biografski podaci o kandidatima

Aleksandar Gordić rođen je 1967. u Beogradu, gde je završio Matematičku gimnaziju, Prirodno-matematički fakultet (1990) i Filozofski fakultet (1991). Na Filozofskom fakultetu u Beogradu magistrirao je 1996. i doktorirao 2002. Na Odeljenju za filozofiju Filozofskog fakulteta u Beogradu zaposlen je od 1992, kao asistent-pripravnik na predmetu Opšta metodologija. U zvanje docenta unapređen je 2003. Od 2002. godine, drži nastavu na obaveznim predmetima Opšta metodologija (Odeljenje za filozofiju) i Osnovi filozofije i metodologije nauka (Odeljenje za sociologiju). Vodio je i izborne predmete Filozofija istorije i Hermeneutika koji su bili predviđeni ranijim nastavnim planom. Jedno vreme je na nekadašnjim postdiplomskim studijama učestvovao u vođenju predmeta Opšta metodologija i Teorija indukcije i verovatnoće.

Član je redakcije edicije Instituta za filozofiju Filozofskog fakulteta u Beogradu i programskog odbora Filozofske škole *Felix Romuliana* u Zaječaru.

Od 2004. g. saradnik je na projektu "Problem eksplanatornog jaza u filozofiji i nauci", koji finansira Ministarstvo za nauku i tehnološki razvoj Republike Srbije.

Bio je mentor jednog doktorskog rada, a trenutno je mentor jednog magistarskog rada.

U studentskom vrednovanju, uglavnom je ocenjivan natprosečno (poslednje ocene su mu 4,25 na Opštoj metodologiji i 4,65 na Osnovi filozofije i metodologije nauka).

Slobodan Perović rođen je 13.03.1973. u Podgorici (Crna Gora). Završio je gimnaziju (smer matematičar-programer) u Beogradu i 1991. g. upisao smer Astrofizika na Prirodno-matematičkom fakultetu u Beogradu. Studije filozofije upisao je 1992. g. na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Beograd i diplomirao 1997. Godine 1998. dobio je stipendiju Univerziteta u Manitobi kao i Odeljenja za filozofiju u Vinipegu, Kanada. Diplomom Master of Arts iz filozofije dobio je na Manitoba univerzitetu 1999, sa tezom "Perceptual Knowledge and Cognizer's Will". Iste godine primljen je na doktorski (PhD) program iz filozofije na Jork Univerzitetu u Torontu, koji je uspešno završio 2005. godine odbranivši tezu iz filozofije nauke "Ontologies for the Complex Physical World: Holism, Emergence, and Physical Dualism". Bio je Teaching and Research Assistant na Jork univerzitetu u Torontu (1999-2005). Godine 2005. dobio je mesto Assistant Professor (što je zvanje ekvivalentno docentu) na Univerzitetu Sv. Meri u

Halifaksu na Odeljenju za filozofiju na godinu dana. Od 2006. do 2009. u tom statusu predavao je na Univerzitetu Karltou u Otavi.

Trenutno koristi stipendiju Univerziteta u Pitsburgu za postdoktorske studije u Centru za filozofiju nauke gde radi na projektu "What Makes Physics (Un)Successful: Decentralized Experimentation Versus The Physics of Big Experiments". U domenu Filozofije prirodnih nauka osnovne oblasti interesovanja su mu Filozofija fizike i Filozofija biologije. U Filozofiji fizike bavi se epistemološkim parametrima ključnih debata u kvantnoj mehanici i razvija projekat "Granice fizike" u kojem razmatra promenu u eksperimentalnim uslovima u fizici visokih energija u odnosu na eksperimentalne uslove u kvantnoj mehanici sa početka prošlog veka i epistemološki relevantne konsekvence te promene. U Filozofiji biologije bavi se razumevanjem tradicionalnih metafizičkih problema kauzalnosti i determinizma u odnosu na njihovu konceptualizaciju u biologiji. U saradnji sa biologima razvija koncept recipročne kauzalnosti kao alternativu dominantnom tradicionalnom konceptu koji ne pruža zadovoljavajuću konceptualizuju kauzalnosti u biološkim sistemima.

2. Spisak radova i kvantitativno iskazani naučni rezultati kandidata

U bibliografiji koju je priložio za period od prvog izbora u zvanje docenta (2003), **Aleksandar Gordić** je (pod rednim brojevima 17-34) naveo 18 objavljenih članaka (kandidat nije priložio radove pod rednim brojem 22 i 31-34). Gordić je priložio i skripta za predmet Osnovi filozofije i metodologije nauka, prevode knjiga Malkolma Vilijamsa i Tima Meja, kao i nastavni materijal koji uključuje bibliografije i programe za pojedine predmete koje je vodio, ali ovi prilozi ne spadaju u kategoriju naučnih radova, pa ih komisija nije uzimala u obzir prilikom ocene njegovog naučnoistraživačkog rada u ovom periodu.

Radovi pod rednim brojem 17 ("In memoriam: Staniša Novaković (1930-1992)", *Filozofski godišnjak* 15, 2002) i 18 ("Filosofija nauke na prelazu vekova", u: *Filozofija na razmeđu milenijuma: retrospektiva i perspektive (15-17. IX 2000)/Metafizički i praktički osnovi slobode*, Sremski Karlovci, 2001) vode se pod godištim pre 2003, pa ih komisija nije uzela u obzir.

Navešćemo ostalih 16 Gordićevih članaka i (prema Kriterijumima za sticanje zvanja nastavnika na Univerzitetu u Beogradu) kvantitativno iskazati njihove rezultate:

1. "Paradigme, revolucije i kumulativnost", pogovor u: I. Lakatoš i A. Masgrejv (prir.), *Kritika i rast saznanja*, Plato, Beograd, 2003, str. 411-449. (Preveo Aleksandar Gordić) **R23: 1 bod**
2. "Klasične teorije opravdanja indukcije", u: Petar Grujić i Miroslav Ivanović (prir.), *Epistemološki problemi u nauci*, Institut za kriminološka i sociološka istraživanja, Beograd 2004, str. 69-102. **R22: 2 boda**
3. "Pojam funkcije u lingvistici", *Srpski jezik*, 1-2, Beograd *et al.*, 2004, str. 227-244. **R62: 1.5**
4. "Metodološki aspekti indikatora razvoja", u: Danilo Basta i Časlav Koprivica (prir.), *Mišljenje u vrtlogu našega vremena*, svečanik u čast 80. rođendana akademika Mihaila Đurića, Gutenbergova galaksija, Beograd, 2005, str. 151-173. **R22: 2**
5. "Frankova filozofija nauke", predgovor u: Filip Frank, *Filozofija nauke*, Klub NT, Beograd, 2005, str. v-xx (preveo Aleksandar Gordić). **R23: 1**
6. "Istorijska istina, kosmička pravda i transgeneracijska odgovornost", u: *Pojedinac i država: filozofske pretpostavke savremenih političkih teorija / Odgovornost i istina: analitički vs. kontinentalni pristup / Savremenost Kantove filozofije*, Srpsko filozofsko društvo, Sremski Karlovci 2003-2005. **R65: 0.5**
7. "Filosofija i nauka kod poznog Huserla u radovima Zagorke Mičić", saopštenje na naučnom skupu "100-godišnjica rođenja prof. dr Zagorke Mičić", *Theoria*, 1-4, 2003. **R65: 0.5**

8. "Status metodoloških normi i njihova provera i primena", u: *7. filozofska škola "Felix Romuliana"*, Zbornik izlaganja, Srpsko filozofsko društvo i Dom omladine Zaječar, Beograd-Zaječar, 2006, str. 243-270. **R65: 0.5**
9. "Aktuelnost filozofije Robina Dž. Kolingvuda", *Filozofski godišnjak*, god. IV, br. 4, Banja Luka, 2006, str. 197-242. **R62: 1.5**
10. "Medavarovi doprinosi filozofiji nauke", predgovor srpskom izdanju knjige: Piter B. medavar, *Izazovi nauke. Ogledi i predavanja*, ICNT, Beograd, 2007, str. v-xxiv (preveo Aleksandar Gordić). **R23: 1**
11. "Problem naučnog otkrića", predgovor srpskom izdanju knjige: Piter B. Medavar, *Savet mladom naučniku*, ICNT, Beograd, 2007, str. v-xxviii (preveo Aleksandar Gordić). **R23: 1**
12. "Relativizam vrednosti i vrednost relativizma", predgovor prevodu knjige: Lari Laudan, *Nauka, vrednosti i relativizam*, Institut za filozofiju Filozofskog fakulteta u Beogradu, 2007, str. 342-364. (preveo Aleksandar Gordić). **R23: 1**
13. "Egzaktnost u matematici, filozofiji i naukama", *Filozofski godišnjak*, god. V, br. 5, Banja Luka, 2007, str. 134-157. **R62: 1.5**
14. "Nauka spolja i iznutra", predgovor prevodu knjige: Ričard F. Fajnman, *Sigurno se šalite, gospodine Fajnman*. Pustolovine jedne radoznale ličnosti, ICNT, Beograd 2008, str. 5-22. **R23: 1**
15. "Mogućnost razgraničenja filozofije i nauke", u: *Pojam granice*, zbornik radova, Srpsko filozofsko društvo, Sremski Karlovci 2009, str. 58-69. **R65: 0.5**
16. "Religija i nauka - antipodi ili komplementi", u: Vladeta Jerotić i Miroslav Ivanović (prir.) , *Religija između istine i društvene uloge*, Dereta, Beograd 2009, str. 299-317. **R22: 2**

Dr Aleksandar Gordić je propustio da navede jedan članak (koji je priložio uz prijavu) kao i odrednice koje je pisao za *Enciklopediju srpskog naroda* objavljenu 2008. godine, ali će ih komisija uzeti u obzir:

17. "Retorika u naučnom istraživanju", uvodni članak za tematski blok prevoda koji je pripremio i preveo Aleksandar Gordić, *Theoria*, 1-4, 2003. **R23: 1**
18. Odrednice iz oblasti filozofije u obimu od oko jednog autorskog tabaka, *Enciklopedija srpskog naroda*, Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, Beograd 2008. **R66: 1**

Ukupan broj bodova za period 2003-2010

Iz kategorije R10+R20+R50+R61+R62: **17.5 bodova**

Iz kategorije R63-66+R70: **3 boda**

Broj bodova za period 2006-2010

Iz kategorije R10+R20+R50+R61+R62: **8.5 bodova**

Iz kategorije R63-66+R70: **2.5 boda**

Broj bodova za period 2005-2010

Iz kategorije R10+R20+R50+R61+R62: **11.5 bodova**

Iz kategorije R63-66+R70: **3 boda**

Ovi podaci pokazuju da dr Aleksandar Gordić u potpunosti zadovoljava kvantitativni uslov za zvanje docenta, u skladu sa opštim Kriterijumima za sticanje zvanja nastavnika na Univerzitetu u Beogradu i posebnim kriterijumima Grupacije društveno-humanističkih nauka.

Od jedinica koje je dr **Slobodan Perović** naveo u priloženoj bibliografiji, ovde ćemo u skladu sa

Kriterijumima za sticanje zvanja nastavnika na Univerzitetu u Beogradu navesti i kvantifikovati samo radove od njegovog prvog izbora u zvanje profesora-asistenta (koje je ekvivalentno našem zvanju docenta) 2005. godine:

1. Perović, S., Paul-Antoine Miquel "The Gene's Actions and Reciprocal Causation" [pozitivno recenziran rad, predložen za objavljivanje uz neznatne izmene] *Foundations of Science*. **R51b: 2.5 (koautorstvo)**
2. "L-G. Johansson: Interpreting Quantum Mechanics: A Realistic View in Schrödinger's Vein", *Studies in History and Philosophy of Science Part B: Studies in History and Philosophy of Modern Physics*, [recenziran rad, po pozivu prihvaćen za objavljivanje]. (A kategorija) **R63: 1**
3. "F. Weinert: Copernicus, Darwin, & Freud: Revolutions in the History and Philosophy of Science," *Philosophy of Social Sciences*, [forthcoming ?]. **R63: 1**
4. "Why Were Matrix Mechanics and Wave Mechanics Considered Equivalent?", *Studies in History and Philosophy of Science Part B: Studies in History and Philosophy of Modern Physics*, (u štampi) April, 2008. **R51a: 8**
5. "Why Were Two Logically Distinct Theories Deemed Equivalent in Quantum Mechanics?", First Annual Conference in the Foundations and History of Quantum Physics, *Max Planck Institute for History of Science Conference Proceedings*, Vol. 2, 2008. **R54: 1**
6. "Why Rosenberg and Kaplan's Attempt to Reconcile Physicalism and AntiReductionism Concerning Biology Is Unsatisfactory", *Theoria* 1, 2008: 51: str. 7-17. **R52: 3**
7. "The Limitations of Kim's Reductive Physicalism in Accounting for Living Systems and an Alternative Nonreductionist Ontology," *Acta Biotheoretica* (Springer), Vol. 55 (Septembar), 243-267, 2007. **R51b: 5**
8. "F. Remedios: Legitimizing Scientific Knowledge: Introduction to Steve Fuller's Social Epistemology," *Dialogue*, Vol. XLVI (3), str. 620-622, 2007. **R63: 1**
9. "N. Maxwell: Is Science Neurotic?" *The British Journal for the Philosophy of Science*, 58/2, strane 361-363, 2007. **R63: 1**
10. "Schrödinger's Interpretation of Quantum Mechanics and the Relevance of Bohr's Experimental Critique," *Studies in History and Philosophy of Science Part B: Studies in History and Philosophy of Modern Physics*, Vol. 37/2, str. 275-297, 2006. **R51a: 8**
11. "A Recent Revival of Schrödinger's Ideas on Interpreting Quantum Mechanics, and Their Early Experimental Critique," Khrennikov, A., ed., *Foundations of Probability and Physics – 3*, *American Institute of Physics Conference Proceedings Series*, 750, str. 316-21, 2005. **R21: 4**
12. "Emergencija, nelinearnost i živi sistemi: Metafizička lekcija iz biologije?," *Theoria*, XLVII, 1-2, str. 21-35, 2005. **R52: 3**

Ukupan broj bodova za period 2005-2010

Iz kategorije R10+R20+R50+R61+R62: **34.5 bodova**

Iz kategorije R63-66+R70: **4 boda**

Broj bodova za period 2006-2010

Iz kategorije R10+R20+R50+R61+R62: **27.5 bodova**

Iz kategorije R63-66+R70: **4 boda**

Valja napomenuti da su sledeća Perovićeva saopštenja izložena na konferencijama objavljena online u izvodu i oni se, u skladu sa uobičajenom praksom Ministarstva za nauku i zaštitu životne sredine i prema Kriterijumima Univerziteta u Beogradu, mogu kategorizovati pod R72:

1. "Can the Parity Thesis in Biology and Nativism in Psychology be Reconciled?", koautor Ljiljana

Radenovic, Biological Explanations of Behavior: Philosophical Perspectives, Hanover, Jun 2008.

R72: 0.25 (koautorstvo)

2. "A Case for a 'Methodological Turn' in Studying Early Quantum Mechanics: Complementarity in the Context of N. Bohr's Baconian Method", Foundations and History of Quantum Mechanics II, University of Utrecht, Utrecht, Jul 2008. **R72: 0.5**
3. "Why Were Logically Distinct Theories Deemed Equivalent in Early Quantum Mechanics?" The Yearly Workshop – The History and Foundations of Quantum Physics Project, Max Planck Institute for the History of Science, Berlin, 2007. **(uračunato u prethodnom bloku pod tačkom 5, kao R54)**
4. "Does the Principle of Natural Selection as a Basic Physical Law Grants Explanatory Autonomy of Biology?", Annual Meeting of the Canadian Society for the History and Philosophy of Science, York University, 2006. **R72: 0.5**

Uzimanjem u obzir ovih podataka, Perović bi u u kategoriji R63-66+R70 za period 2006-2010 imao ukupno **5.25 bodova**.

Kao što vidimo, i Slobodan Perović u potpunosti zadovoljava kvantitativni uslov za zvanje docenta u skladu sa opštim Kriterijumima za sticanje zvanja nastavnika na Univerzitetu u Beogradu i posebnim kriterijumima Grupacije društveno-humanističkih nauka.

3. Analiza radova prijavljenih kandidata

Videli smo da oba prijavljena kandidata zadovoljavaju kvantitativni uslov za izbor u zvanje docenta iz uže naučne oblasti Opšta filozofija. Međutim, uvid koji je Komisija imala u sadržaj radova Aleksandra Gordića nedvosmisleno je potvrdio ono što se moglo naslutiti već na osnovu njihovih naslova: nijedan od ovih radova za primarni ili pretežni fokus interesovanja nema teme iz oblasti Filozofije prirodnih nauka, navedene u konkursu kao **težište istraživanja** za koje se izbor vrši.

Radovi **Aleksandra Gordića** bave se ili opštijim temama iz oblasti filozofije i metodologije nauke (kao što je tema „klasične teorije opravdanja indukcije“), ili gledištima pojedinih filozofa više ili manje značajnih za savremenu filozofiju i metodologiju nauke (Kolingvud, Laudan, Medavar i dr). Od radova iz prve grupe, članak "Klasične teorije opravdanja indukcije" razmatra tradicionalne pokušaje rešenja Hjumovog problema opravdanja induktivnih zaključaka, a osnovnu temu članka "Status metodoloških normi i njihova provera i primena" čine razni aspekti odnosa između metodoloških normi i naučne prakse i uticaj prvih na izbor i prihvatanje naučnih teorija. Rad "Aktuelnost filozofije Robina Dž. Kolingvuda" predstavlja "osvrt na opus R. Dž. Kolingvuda" u kojem Gordić, prikazujući Kolingvudova shvatanja iz raznih oblasti filozofije i posvećujući posebnu pažnju Kolingvudovoj filozofiji istorije, pokušava da osvetli "sistematski karakter njegove misli" i njegovu orijentaciju prema neohegelovstvu (197). Dva Gordićeva rada, pak, izlaze iz okvira uže naučne oblasti Opšta filozofija: članak "Pojam funkcije u lingvistici" bavi se problematikom iz oblasti teorijske lingvistike, a rad "Metodološki aspekti indikatora razvoja" kreće se u okviru sociologije kao uže naučne oblasti i ispituje ulogu socijalnih indikatora u vezi sa jednim od najopštijih pojmova teorijske društvene nauke, pojmom razvoja. Ostali priloženi radovi predstavljaju pretežno predgovore ili pogovore za prevedena dela koji imaju karakter opsežnijih prikaza i preglednih razmatranja, bez vidljivijih samostalnih naučnih rezultata. Neki od njih su čak u originalu i naslovljeni "Predgovor srpskom prevodu", a nazivi pod kojima ih Gordić navodi u svojoj bibliografiji ("Frankova filozofija nauke", "Medavarovi doprinosi filozofiji nauke" i "Problem naučnog otkrića") u stvari su naslovi prvih odeljaka ovih predgovora.

Za razliku od radova Aleksandra Gordića, radovi **Slobodana Perovića** se gotovo bez izuzetka bave temama iz Filozofije prirodnih nauka (tačnije, iz Filozofije fizike i Filozofije biologije) koja je u konkursu specifikovana kao težište istraživanja. S obzirom na to da ova formulacija konkursa izražava nastavne potrebe Odeljenja za filozofiju i da stav 3. čl. 138. Statuta Filozofskog fakulteta predviđa težište istraživanja kao jedan od “elemenata na osnovu kojih će se utvrđivati prednost u izboru kandidata”, može se konstatovati da **Slobodan Perović ima prednost u odnosu na Aleksandra Gordića** čak i nezavisno od poređenja kandidata u pogledu drugih elemenata (mada i tu u kategoriji naučnih radova R10+R20+R50+R61+R62 Perović za dve godine kraći vremenski period ima dvostruko više bodova nego Gordić.

Potkrepićemo ovu konstataciju prikazom naučnoistraživačkih rezultata do kojih je Slobodan Perović došao u svojim naučnim radovima.

U članku “The Gene’s Actions And Reciprocal Causation” (koautor Paul-Antoine Miquel) razmatra se jedno tumačenje bioloških činjenica koje se poziva na analogiju između bioloških svojstava i entiteta, kao i opšte stanovište reduktivističkog fizikalizma koje počiva na tzv. principima eksplanatornog/kauzalnog isključenja i kauzalne zatvorenosti. Prema filozofima biologije koji usvajaju ovo gledište (na primer A. Rozenberg), osnovna dogma molekularne biologije pruža neophodan bazični nivo bioloških procesa i podrazumeva usaglašenost od najniže do najviše kauzalne strukture. Autori smatraju da aktuelna biološka objašnjenja ne podržavaju ovo gledište, pošto biološki procesi ispoljavaju kauzalnu recipročnost na različitim nivoima. Nivo koji redukcionisti smatraju uzročno bazičnim pokazuje se kao isprepletan sa ostalim nivoima u biološkim objašnjenjima. Ovu tezu autori dokazuju kritikujući Rozenbergov pokušaj da objasni slučaj epigenetskog nasleđa metilacijom, kao da je on u potpunosti determinisan DNK; prema njihovom mišljenju, ovaj pokušaj počiva na pogrešnoj karakterizaciji funkcije hromatina. Oni takođe dokazuju anahronost uspostavljanja rigidne kauzalne hijerarhije (redukcionističke ili bar neke od poznatih emergentističkih) od nižih ka višim nivoima dinamičkih svojstava bioloških procesa. Slučaj *ciliate protozoa* pokazuje kako su zakoni molekularne kinematike koji regulišu metabolizam i zakoni koji regulišu proteinske formacije selektovani putem nezavisnih početnih uslova stvorenih prirodnom selekcijom. Dokaz za kauzalni reciprocitet autori nalaze i u kontingentnosti nezavisnih početnih uslova zakona koji regulišu povezivanje amino-kiselina koje uslovljavaju broj traka u molekulu DNK. Premda je kauzalni reciprocitet najbitniji za eksplanatornu moć bioloških objašnjenja, neko bi mogao primetiti da nas on uvlači u rđav krug. Ipak, to bi bio slučaj samo ako bi se biološki procesi shvatili po pogrešnoj kvalitativnoj analogiji sa kauzalnim procesima u fizici. Iako veoma rasprostranjena i prihvaćena od strane redukcionista, ova analogija ne uzima u obzir ponovljivost relevantnih fizičkih i molekularnih procesa. Ono što je u svetlu pogrešne pretpostavke izgledalo kao rđav krug moglo bi se pokazati kao svojevrsna nepredikativnost inherentna biološkim objašnjenjima. U zaključnom delu, autori ukazuju na posledice koje kauzalni reciprocitet i nepredikativnost imaju po epistemološko i ontološko razumevanje biologije.

Članak “Why Were Matrix Mechanics and Wave Mechanics Considered Equivalent?” po svojim naučnim rezultatima predstavlja do sada najznačajniji naučni rad Slobodana Perovića, što potvrđuje i činjenica da je Andreas Trabant, urednik jednog od najprestižnijih časopisa iz fizike *Nature Physics*, u svom komentaru “History of Quantum Mechanics: The Path to Agreement” (*Nature Physics* Vol. 4, May 2008, str. 349) najviše prostora posvetio Perovićevom radu istakavši da je Perović doprineo razjašnjenju ekvivalencije matrične i talasne mehanike kao jednom od ključnih koraka u razvoju kvantne mehanike. Baveći se pitanjem o ekvivalentnosti matrične i talasne mehanike, Perović dolazi do veoma zanimljivih filozofskonaučnih zaključaka. Naime, Šredinger je 1927. godine objavio dokaz ekvivalentnosti ovih dveju glavnih teorija kvantnih fenomena, koje su do tada bile smatrane formalno, empirijski i ontološki različitim. Dokaz je smatran velikim pomakom i značajno je uticao na dalji razvoj kvantne teorije. U seriji radova objavljenih 1999. godine, F.A. Miler je osporio taj dokaz, to jest, branio je

i formalno dokazivao tezu da pre 1935. godine nije bilo uspešnog dokaza *matematičke* ekvivalentnosti matrične i talasne mehanike. Ako je Miler u pravu, ova važna epizoda u razvoju fizike svedoči o tome da se slaganje oko teorijskih zaključaka u nauci ponekad ne zasniva na formalno i logički ispravnim principima, već na pogrešnim pretpostavkama (ili “mitovima”), kakva je navodno bila i pretpostavka o matematičkoj ekvivalentnosti pomenutih teorija. Analizirajući ovo pitanje, Perović dolazi do zaključka da je Miler u pravu kada tvrdi da Šredinger nije dokazao matematičku ekvivalentnost tih dveju teorija; ipak, na osnovu detaljne analize samog Šredingerovog dokaza, kao i konteksta u kojem je on izveden, Perović pokazuje da to nije ni bila Šredingerova glavna namera. Glavni Šredingerov cilj je, prema Perovićevom mišljenju, bio znatno manje ambiciozan: dokazati samo ontološku ekvivalentnost u okviru jednog specifičnog domena (domena Borovog modela atoma). Pri kraju svog rada, kako pokazuje Perović, Šredinger je samo u grubim crtama nagovestio kako bi se možda mogla dokazati matematička ekvivalentnost talasne i matrične mehanike.

U radu “Why Rosenberg and Kaplan's Attempt to Reconcile Physicalism and Antireductionism Concerning Biology Is Unsatisfactory” Perović kritički razmatra filozofski pokušaj A. Rozenberga i D. Kaplana da u domenu biologije pomire dva naizgled nepomirljiva stanovišta, fizikalističko (redukcionističko) i antiredukcionističko. Rozenberg i Kaplan su (2005) formulisali argument kojim su želeli da dokažu kako njihova verzija principa prirodne selekcije, kao zakona primenljivog na fizičke sisteme u širem smislu (uključujući one sisteme kojima se bavi biologija) i neizvodljivog iz poznatih fizičkih zakona, omogućuje upravo onu vrstu eksplanatorne autonomije za kojom tragaju antiredukcionisti, ne narušavajući pritom principe redukcionističkog fizikalizma. Perović analizira ovaj argument i pokazuje da je on neuspešan. Princip je primenljiv u fizikalistički shvaćenom svetu, te samim tim može da bude otkriven na višim ontološkim nivoima (nivoima biološke ćelije, individue, populacije i vrste), samo zato što se važenje zakona koji se tiču sistema na tim višim nivoima zasniva na njihovom važenju na nižim nivoima (to jest, nivoima atoma i molekula). Ako se ima u vidu mogućnost objašnjenja, iz toga sledi da bilo koja generalizacija otkrivena od strane biologa može da bude uspostavljena kao zakon samo ako je njen status potvrđen njenom primenljivošću na molekularnim i drugim sistemima kojima se bave hemija i biologija. Prema Perovićevom mišljenju, Rozenberg i Kaplan su imali pogrešan utisak da su uspostavili eksplanatornu autonomiju zato što su suviše usko protumačili kako antiredukcionizam tako i biološke zakone (navodno svodljive na zakone koji se tiču molekula); konkretno, u slučaju principa prirodne selekcije se pokazuje da iako su, sticajem okolnosti, biologzi bili prvi koji su ga primenili, njihova istraživanja ćelija, individua, populacija i vrsta ne bi mogla da taj princip uspostave kao zakon. Prava eksplanatorna autonomija biologije tiče se, ipak, kauzalnih moći bioloških sistema na mnoštvu različitih nivoa, na kojima bi princip prirodne selekcije (ili bilo koji biološki zakon), kao jedan od fundamentalnih zakona prirode, morao da važi za enitete čije kauzalne moći ne mogu da budu redukovane na kauzalne moći eniteta nižih, manje kompleksnih nivoa; drugim rečima, generalizacije koje otkrivaju biologzi obezbeđivale bi supstancijalnu autonomiju biologije samo ako bi mogle da budu potvrđene kao primarno primenljive na nivoima kompleksnosti iznad molekularnog nivoa. Perović tako dolazi do zaključka da je moguće da je princip prirodne selekcije, kao neizvodljiv iz zakona koji se tiču fizičkih sistema, neutralan u odnosu na eksplanatornu autonomiju biologije, odnosno, da taj princip, u kombinaciji sa redukcionističkim fizikalizmom (koju su Rozenberg i Kaplan imali u vidu), implicira samo vrlo ograničenu autonomiju biologije, koja se u stvari svodi na kvazi-autonomiju kakvu redukcionisti i inače generalno pripisuju biologiji.

U radu “The Limitations of Kim's Reductive Physicalism in Accounting for Living Systems and an Alternative Nonreductionist Ontology” Slobodan Perović razmatra održivost ontološkog i metodološkog redukcionizma u pogledu bioloških svojstava, detaljno razvija argument (zasnovan na analizi poslednjih rezultata teorije metabolizma i morfogeničke teorije) o kontekstualnoj neodvojivosti konstituenata i sistemskih obeležja bioloških sistema i brani antiredukcionističko ontološko shvatanje živih sistema.

Džegvon Kim je svoje stanovište redukcionističkog fizikalizma branio oslanjajući se na tzv. princip uzročnog/objašnjavalačkog isključenja, koji podrazumeva da za svaki (uzrokovani) fizički događaj postoji dovoljan i nužan uzrok, odnosno da ga je moguće uzročno objasniti. Na osnovu tog principa, Kim izvodi opšti ontološki argument koji bi trebalo da važi za bilo koja svojstva - samim tim i za biološka - koja su ukorenjena u (supervenijentna na) svojstvima mikro-nivoa, i iz kojeg sledi da je uzročna moć svojstava višeg reda izvedena iz uzročne moći svojstava na mikro-nivou. Perović osporava ovo gledište, dokazujući da bi ontologija koja računa na eksperimentalno zasnovana objašnjenja sistema koji kontrolišu metabolizam i morfogenetskih sistema morala da uključi uzročno relevantna kontekstualna svojstva. Takva ontologija dovodi u pitanje Kimovu redukcionističku tezu da je uzročna moć svojstava višeg reda zasnovana na uzročnoj moći svojstava sa mikro-nivoa, zato što se pokazuje da su i sami sklopovi (konfiguracije) uzročno delotvorni. Uopšteno gledano, prema Perovićevom mišljenju, redukcionistički ontološki principi ne samo da nisu dovoljno prefinjeni da bi omogućili razumevanje bioloških sistema, nego su i zasnovani na veoma uskom - premda, suprotno onom što redukcionisti tvrde, ne i neophodnom - shvatanju uzročnosti i svojstava koja su odgovorna za uzročne procese. Na kraju, Perović anticipira i predupređuje moguće redukcionističke prigovore njegovom antiredukcionističkom shvatanju.

Tema Perovićevog članka "Schrödinger's Interpretation of Quantum Mechanics and the Relevance of Bohr's Experimental Critique" veoma je aktuelna u savremenoj filozofiji fizike. Iako se načelno slaže da su najopštije pojmovne pretpostavke neophodne kao vodilje u razvoju nauke, na osnovu analize jedne od prekretnica u istoriji savremene fizike Slobodan Perović brani tezu da tzv. ključni eksperiment, ili serija takvih eksperimenata, igra odlučujuću ulogu, dominantniju od socijalno-političkih relacija pa i ontoloških preferenci, u izboru između suprotstavljenih filozofskih tumačenja naučnih teorija. Reč je o Šredingerovom odustajanju od talasno-mehaničke interpretacije kvantnih fenomena, koju je prihvatao rukovođen filozofskim motivima (uverenjem da je princip prostornog kontinuiteta ontološki princip i da je talasno-mehanička teorija kvantnih fenomena u skladu sa tim principom) sasvim drugačijim od onih na kojima se zasnivala Borova matrična interpretacija (učenje o komplementarnosti i princip neizvesnosti). Perović uzima u obzir nekoliko uticajnih, argumentovanih tvrdnji, iznetih tokom poslednje decenije, da je u osnovi kako dominantne interpretacije tako i (delom) teorijskog aparata i smera daljih istraživanja u kvantnoj mehanici u prvoj polovini XX veka dobrim delom, ako ne i uglavnom, bilo dogmatsko insistiranje Nilsa Bora na ideji o komplementarnosti (talasnog i čestičnog opisa mikro-procesa i njihovih svojstava, kao i klasičnih i kvantnih pojmova mikro-procesa). Prema ovom tumačenju, Šredinger je od svoje teorije odustao ne usled ubedljive argumentacije svojih protivnika iz Kopenhagenske i Getingenske škole, nego usled njihovog (pre svega Borovog) neprincipijelnog pritiska. Iako se slaže da analiza socijalnih odnosa između fizičara može biti korisna, ponekad čak i neophodna, da bi se razumeo i objasnio njihov naučni rad, Perović osporava navedeno tumačenje ukazujući na važne momenta debate između Šredingera i Bora (čije rezultate prikazuje) u kojima se otkriva da je presudnu ulogu u razrešenju spora odigralo nekoliko eksperimenata sa tzv. Komptonovim efektom kolizije čestica (izvedenih ubrzo posle prvog čuvenog Komptonovog eksperimenta). Perović ističe da je Šredinger slabosti svoje interpretacije priznao onda kada se suočio sa rezultatima tih eksperimenata.

U radu "Emergence, Nonlinearity, and Living Systems: A Metaphysical Lecture From Biology" Slobodan Perović se bavi pitanjem da li se o emergenciji na biološkom nivou, odnosno o biološkim svojstvima kao emergentnim u odnosu na svojstva nižeg reda, može govoriti ne samo u epistemološkom smislu, kako to smatraju redukcionisti, nego i u ontološkom smislu. Redukcionistički nastrojeni filozofi smatraju da svako svojstvo višeg reda, ako je uopšte fizičko, mora biti instancirano u nekoj bazičnijoj strukturi koja uključuje svojstva nižeg reda; takođe, ako uopšte ima uzročnu moć, ono tu moć mora da duguje svojstvima nižeg reda u kojima je instancirano. Kada je reč o svojstvima višeg reda, redukcionisti bi bili skloni da o njihovoj emergentnosti govore isključivo u epistemološkom smislu, u kojem se podrazumeva da (iz epistemoloških razloga) nismo uspeli da ih redukcionistički objasnimo. Nasuprot

njima, dualisti dopuštaju ontološki emergentna svojstva višeg reda, nesvodljiva na svojstva nižeg reda. Kao što Perović primećuje, u mnogim naukama (biologija, kognitivne nauke, razvojna psihologija i dr.) i u filozofiji ponovo postaje popularna ideja o ontološkoj emergenciji. On brani gledište da je redukcionistička taksonomija emergencije nepotpuna i da biološki sistemi, za koje je karakteristična nelinearna dinamika, ispoljavaju obeležja relacionih holističkih sistema, što bi značilo da ispunjavaju uslov za ontološku emergenciju. Naime, izgleda da su kod takvih sistema, objašnjenih nelinearnom dinamikom, uzroci naglih promena isključivo unutar samog sistema, među njegovim elementima. Primenu nelinearnih dinamika Perović ilustruje na primerima kontrole metabolizma i formiranja bioloških obrazaca. Kao i u prethodnim radovima, i ovo njegovo gledište ima značajne filozofske implikacije u pogledu odnosa između fizike kao bazične prirodne nauke i nauka koje se bave svojstvima ili strukturama višeg reda (kao što je biologija), tipova objašnjenja, pitanja o prirodi i mogućnostima redukcije, karakteru uzročnosti i uzročnih zakona, i dr.

U radu “A Recent Revival of Schrödinger’s Ideas on Interpreting Quantum Mechanics, and Their Early Experimental Critique” Slobodan Perović analizira pojam emergencije koji proizlazi iz koncepta kvantnih suspregnuća koje je Šredinger uveo u manje-više sličnom kontekstu ranih 1930-ih godina. Reč je o nekim savremenim učenjima o relacionom holizmu i emergentizmu koja dele Šredingerova gledišta, iz ranije i kasnije faze, o tome da se kod kvantnih sistema korpuskularna obeležja mogu izostaviti, a diskontinuiteti (nagle promene) povezani sa merenjima mogu protumačiti u okviru talasne mehanike ili teorije kvantnog polja. Perović obrazlaže i izvodi zaključak da bi ova neošredingerovska učenja morala da uzmu u obzir eksperimentalne rezultate, u svetlu kojih je Šredinger 1926. g. napustio svoju interpretaciju, a koji pokazuju da talasno-mehanička teorija ne može u potpunosti da odbaci korpuskularna svojstva.

4. Ostali elementi (predviđeni čl. 129 Statuta Filozofskog fakulteta u Beogradu):

Slobodan Perović učestvovao je na nekoliko prestižnih međunarodnih konferencija posvećenih temama iz Filozofije prirodnih nauka. Dobitnik je više priznanja i stipendija. Trenutno koristi postdoktorsku stipendiju Centra za filozofiju nauke Univerziteta u Pitsburgu, gde radi na projektu “What Makes Physics (Un)Successful: Decentralized Experimentation Versus The Physics of Big Experiments” (Odeljenje za istoriju i filozofiju nauke Univerziteta u Picburgu pod čijim je Centar pokroviteljstvom, jedno je od dva najbolja rangirana Odeljenja u toj oblasti na engleskom govornom području).

U preporukama koje je su mu napisali John D. Norton (Director, Center for Philosophy of Science Professor, Department of History and Philosophy of Science), Geraldine Finn (Professor and Chair, Carleton University), Evan Thompson (Professor, University of Toronto), Jagdish Hattiangadi (Professor, Department of Philosophy, and Division of Natural Science, York University) i William Seager (Professor, University of Toronto at Scarborough), njegov dosadašnji naučnoistraživački i pedagoški rad ocenjen je veoma pozitivno.

Na studentskim evaluacijama kurseva koje je vodio dobijao je natprosečne ocene.

Bio je mentor na postdiplomskim (Topics in Philosophy of Cognitive Science, Carleton University, Fall 2006) i na osnovnim studijama (Topics in Philosophy of Physics – Honors course, Carleton University, Winter 2007).

Član je sledećih profesionalnih udruženja: Canadian Philosophical Association; Canadian Society for History and Philosophy of Science; Philosophy of Science Association; American Philosophical Association; International Society for the History, Philosophy and Social Studies of Biology.

5. Zaključak

U analizi radova prijavljenih kandidata istaknuta je činjenica da su radovi **Slobodana Perovića** iz oblasti Filozofije prirodnih nauka, definisane u konkursu kao težište istraživanja za koje se kandidat bira,

što sa radovima Aleksandra Gordića nije slučaj. S obzirom na to da formulacija konkursa izražava nastavne potrebe Odeljenja za filozofiju i da stav 3. čl. 138. Statuta Filozofskog fakulteta predviđa težište istraživanja kao jedan od "elemenata na osnovu kojih će se utvrđivati prednost u izboru kandidata", konstatovano je da čak i nezavisno od poređenja u pogledu ostalih uslova koje kandidati zadovoljavaju **Slobodan Perović ima prednost u odnosu na Aleksandra Gordića.**

U svojim radovima, od kojih su neki objavljeni u međunarodnim časopisima najvišeg ranga (kao što su *Studies in History and Philosophy of Science Part B: Studies in History and Philosophy of Modern Physics* i *The British Journal for the Philosophy of Science*), Slobodan Perović se bavi aktuelnim temama iz Filozofije prirodnih nauka (posebno Filozofije fizike i Filozofije biologije) i svoja gledišta zasniva na detaljnoj analizi pojedinih važnih epizoda i primera iz istorije fizike i iz savremene biologije. Glavna tema nekoliko njegovih radova, u okviru koje je došao do izuzetno zanimljivih i u krugovima filozofa nauke koji se tom tematikom bave priznatih filozofskih rezultata, vezana je za jednu od najznačajnijih epizoda u istoriji savremene fizike - reč je o sporu koji je tokom treće decenije prošlog veka u oblasti kvantne mehanike vođen između pristalica talasne teorije (na čelu sa Šredingerom) i pristalica matrične teorije (na čelu sa Borom). Analizirajući tu ključnu epizodu, Perović je demonstrirao jednu od najvažnijih vrlina u filozofiji nauke, u ovom slučaju fizike: uravnotežen spoj filozofskog i istorijskog pristupa fizici, uz odlično poznavanje tehničkih detalja kvantne mehanike. Nasuprot nekim drugačijim savremenim tumačenjima (F.A. Miler), Perović je pokazao da je glavni Šredingerov cilj u poznatom radu iz 1927. godine bio dokaz ontološke ekvivalentnosti talasne i matrične mehanike u specifičnom domenu (domenu Borovog modela atoma). On je, takođe, bacio novo svetlo na prirodu pomenutog spora između dva velikana kvantne fizike i u isti mah pokazao kako ta epizoda - u kojoj se Šredinger, suočen sa nepovoljnim eksperimentalnim rezultatima, odrekao svoje talasne teorije iz teorijskih a ne socio-psiholoških razloga - ilustruje neke opštije zaključke o racionalnosti naučne prakse.

I drugi krug problema kojima se Perović bavio, postigavši zapažene rezultate, veoma je prisutan u savremenoj filozofiji nauke - reč je o problemima redukcije, emergencije, nivoa objašnjenja i prirode uzročnosti. I ovde se Perovićev pristup odlikuje izuzetnim osećajem za značaj koji po ovako krupne filozofske probleme imaju implikacije sadržane u dostignućima savremenih naučnih istraživanja. Na osnovu detaljne analize primera iz oblasti biologije i, tokom poslednje dve decenije veoma razvijene, teorije o složenim (fizičkim, hemijskim, biološkim) sistemima, on ukazuje na to da redukcionistički fizikalizam ne može da pruži adekvatno objašnjenje nekih uzročnih aspekata funkcionisanja takvih sistema i na originalan način brani stanovište ontološkog emergentizma. Kao i u prethodnom slučaju, konkretni rezultati do kojih je došao Peroviću služe za ilustraciju i potvrdu opštijih filozofskih stavova o mogućnostima redukcije, tipovima objašnjenja, prirodi uzročnosti i sl.

Imajući u vidu sve iznesene činjenice i ocene, čast nam je da Nastavno-naučnom veću Filozofskog fakulteta predložimo da Slobodana Perovića izabere u zvanje i na radno mesto docenta za užu naučnu oblast OPŠTA FILOZOFIJA - težište istraživanja Filozofija prirodnih nauka.

Beograd, 10.03.2010.

Članovi komisije:

prof. dr Živan Lazović

prof. dr Kosta Došen

prof. dr Neven Sesardić

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

ПРИМЕДБЕ

на Извештај о избору једног доцента за ужу научну област

Општа филозофија, тежиште истраживања Филозофија природних наука, од 10.

3.

Овај извештај обилује истим слабостима као и врло сличан реферат истих писаца који је пре две године Изборно веће одбило. Основне мањкавости садашњег (као и претходног) извештаја огледају се у одступању од садржаја предвиђеног члановима 129 и 142 Статута, а овом приликом и у кршењу процедуре предвиђене за рад комисије (учеиће спољног члана). Крајња пристрасност и тенденциозност писаца овог извештаја видни су у: 1. драстично неједнаком простору посвећеном кандидатима (у односу 2,7: 1); 2. примени уочљиво двоструких мерила у вредновању и бодовању научноистраживачког рада; 3. недоследном дисциплинарном сврставању радова фаворизованог кандидата др Слободана Перовића; 4. прећуткивању (мојих) стручних и наставних активности, као и стручног доприноса раду Факултета и научне области; и 5. неоснованим похвалама упућеним предложеном колеги. Увредљиво је што се Већу сада поново подмеће практично исти извештај какав је пре две године, на основу обимних приговора и аргументоване дискусије, убедљиво одбачен.

Веома је непријатно понављати врло сличне примедбе на основу којих је Изборно веће пре две године огромном већином одбацило садржински готово идентичан извештај о иста два кандидата. Комисија је, додуше, одустала од многих неодрживих тврдњи из ранијег реферата, на чију је недостатност указано у четири тадашња приговора, али се и сада служила крајње произвољним вредновањем и бодовањем научноистраживачког рада, уз пренебрегавање практично свих других критеријума предвиђених Статутом (наставни и стручни рад, допринос Факултету итд).

Пре свега, место за које је расписан конкурс требало је, према записнику са седнице Катедре за логику и методологију од 7. маја 2002. године, да буде враћено Општој методологији када се за то стекну услови – међутим, уместо тога измишљено је место с тежиштем истраживања са садашњим називом, које је у ствари део дисциплинарног подручја Опште методологије и Филозофије науке, чији предметни наставници нису ни консултовани у погледу конкурса. На Одељењу за филозофију тренутно не постоји ниједан ни обавезни ни изборни (засебан) предмет који би одговарао наведеном тежишту истраживања, тако да је излишно позивање комисије на "наставне потребе Одељења".

И садашњи реферат, као и ранији, обилује некоректностима и применом двоструких стандарда на мог противкандидата и моју маленкост, при чему комисија не штеди средства да га фаворизује по сваку цену. Иако у последње две године (судећи према Извештају и приложеној библиографији) предложени кандидат није *објавио* ниједан нови рад, комисија није штедела комплименте о његовим стручним достигнућима. Прва четири побројана рада још нису објављена (за један од њих се наводи број часописа из априла 2008. за који је прихваћен, али *не и одштампан*, а уз сва четири стоје ознаке "рецензиран", "у штампи", "forthcoming"), два рада су краће верзије друга два пописана рада (рад 5 је верзија рада 4, док је рад 11 верзија рада 10), док су за пет радова (дакле, безмало целокупан опус, изузимајући приказе књига) *сами садашњи потписници* у извештају о нострификацији докторске дипломе С. Перовића из 2008. тврдили да су прерађени делови дисертације (па самим тим не би смели да се рачунају као нове, додатне референце). У објављеним и припремљеним Перовићевим радовима и иначе је приметна сличност тематике, аргумената, разматраних гледишта и закључака, а нарочито у референцама (које се умногоме подударају), с његовим докторатом, док су саопштења на скуповима, као што сам показао пре две године, углавном верзије тих пет радова. Перовићев готово сав научноистраживачки рад (и у протеклих пет година и укупно), гледано према библиографији, везан је за израду и прераду докторске тезе – од стицања звања доцента он се практично бавио дорађивањем

поглавља докторске дисертације и публикавањем тако насталих радова на по неколико места, док ниједан мој објављени рад није сродан с текстом ни магистарске ни докторске тезе.

Док су се у претходном реферату исти потписници трудили да интерпретативном гимнастиком докажу како су сви радови С. Перовића посвећени управо Општој методологији (маштовито искривљавајући њихов садржај и натежући поенте по потреби, супротно ауторовим ауторезимеима), сада чланови комисије тврде да су ти радови непосредно везани за Филозофију природних наука. Додуше, у одговору на моје примедбе пре две године исти чланови комисије су устврдили и да је методологија заправо исто што и филозофија науке, али овом приликом настоје да између ове две дисциплине повуку што оштрију границу и потпуно их раздвоје не би ли исконструисали да моји радови немају никакве додирне тачке с филозофијом природних наука. Тако су онда моји радови нпр. о нобеловцима Медавру (биологија) и Фајнмену (физика), или о Л. Лаудану, тобоже ирелевантни за подручје природних наука, док су списи о оправдању индукције и односу науке и вредности "општије теме", које су "више или мање значајне" за поменућу област! Зато комисија није нашла за сходно чак ни да прокоментарише, а камоли анализује моје радове, задовољавајући се паушалном оценом да "у њима нема самосталних резултата". Међутим, комисија (на основу крајње нејасних компетенција из квантне механике) констатује Перовићево "одлично познавање техничких детаља квантне механике", упркос меродавној оцени академика Миљенка Перића (наведеној у ранијим приговорима) да у његовом опусу нема оригиналних увида, те да они садрже општа места из *историје* физике. Ни у приказима Перовићевих радова о квантној механици комисија не крије да је реч о спору из 1930-их година, а и практично целокупна коришћена литература у тим радовима потиче из тог времена, па се не види какве везе ти радови имају с ужом научном облашћу *Општа филозофија*, из које је конкурс.

Наводи се да нисам приложио неколико радова, које сам доставио госпођи Радмили Ђорђевић чим ми је пренела обавештење да комисија с њима није упозната. Тврди се да немам ниједан рад у публикацији међународног значаја, премда је нпр. мој недавни рад објављен у зборнику посвећеном годишњици академика Михаила Ђурића у којем су аутори већином реномирани европски филозофи.

Такође, мени се замера због ширине и разноврсности објављених више од 30 радова, док се и из наслова Перовићевих радова и из приказа комисије види да се Перовић бави свега *двема прилично уским темама*, које су најнепосредније везане за његов докторат (проблем редукционизма и емергенције у биологији, те питање односа квантне и матричне механике током 1930-их). Осим тога, и из табеларног приказа његових и мојих радова у Сажетку уочљиво је да, кад је реч о последњих 5–6 година, Перовићевих 12 радова (укључујући 4 још необјављена и два пара верзија истих радова) чине *безмало целокупан његов опус* (иначе, претежно проистекао из прерађивања докторске тезе), док моји радови у истом интервалу запремају, по обиму, око *једне трећине* мог укупног опуса. Помпезна квалификација писаца извештаја да "Перовић за две године краћи временски период има двоструко више бодова" још је неоснованија кад се узме у обзир да је он од мене млађи тек 5,5 година, тј. да има пуних 37 година живота, а није неки млади, тек стасали, али изузетно перспективни теоретичар.

Но, пошто све ово није било довољно да се поткрепи тобожња убедљива предност Перовића, комисија је поново, по већ опробаном и расветљеном шаблону, посегнула за "штимовањем" бодова и игнорисањем мог наставног рада и доприноса Факултету. Уз ничим образложено ослањање на старију категоризацију радова, која је важила до 14. априла 2008. (када је објављена нова категоризација као Прилог 3 Правилника о поступку и начину вредновања, и квантитативном исказивању научноистраживачких звања истраживача, *Службени гласник*, 38/2008), први део стратегије је развијен у три правца: 1. сврставање публикација у којима је Перовић објављивао радове у *вишу* категорију (на шта је пре две године уверљиво указао колега Светозар Синђелић на седници Већа); 2. примењивање сасвим дивергентних мерила на *исти часопис* (моја два рада у часопису *Theoria* [број 7 и 17] добила су 1,5 бод, док су два Перовићева, исте дужине, завредила чак 6 поена – категорија М51); 3. премештање три моја рада у *нижу* категорију (уместо М45 или М63 – 1,5 или 1 бод – комисија је доделила по 0,5 бодова); најзад, 4. *потпуно пренебрегавање* приређивачког и преводилачког рада (категорија М49/М66), где ми је ускраћено бар двадесетак бодова (јер су у претходном реферату ове активности означене као "технички и помоћни послови"). Исход је следећи: необјављени радови С. Перовића носе 12,5 бодова, а чланци укључени у друге радове 5, па је само на овај начин њему готово *удвостручен* укупан број бодова у изборном периоду, док је мени *преполовљен*. Сличне операције аутори Извештаја изводе и у Сажетку, у којем су моји радови изостављани или ниже категорисани – тако је, по потреби, *Theoria* међународни часопис кад је реч о Перовићу, а домаћи кад сам у питању ја.

У одељку 4 Извештаја мој наставни рад се уопште ни не помиње – писци Извештаја се чак нису удостојили ни да наведу неколико предмета на којима сам држао наставу на основним и последипломским студијама, а камоли преко 30 дипломских радова за које сам био ментор. За наставну активност С. Перовића не излажу се никакви ближи подаци, а још мање докази (уопште се не види да ли је предавао икакав предмет сродан тежишту истраживања). Ни у категорији доприноса високошколској установи (Факултету) нису се сетили да наведу да сам 1996–2009. волонтерски вршио дужност стручног секретара Института за филозофију Филозофског факултета и покренуо едицију у којој је доскора изашло више од 30 обимнијих књига. Стога садржај реферата битно одступа од структуре предвиђене члановима 129 и 142 Статута, који научноистраживачки рад наводе као једну од *пет* категорија битних за оцену (при чему се у члану 142 говори о "научном *и* стручном раду").

Уопште узев, упадљива, крајња тенденциозност при апсолутном и компаративном вредновању противкандидатовог и мог доприноса провејава на сваком кораку: комисија различито бодује радове у *истом* часопису; натеже тумачење дисциплинарне припадности радова према тренутној потреби (од филозофије духа [при нострификацији], преко опште методологије до филозофије природних наука); нашироко описује његов ничим документовани наставни рад, док игнорише предатих 500-ак страница *припремљених наставних материјала*; изоставља категорију доприноса Факултету (члан 129 Статута). Једина разлика у односу на претходни реферат састоји се у томе што су се чланови комисије, уместо за неосновано омаловажавање, сада определили за потпуно прећуткивање мог стручног и наставног рада. Уосталом, *прецизна квантитативна анализа* садржаја показује да је у Извештају Слободану Перовићу посвећено 66% простора, мојој маленкости 25%, док опште напомене и компарација заузимају 9%. У његовој биографији су навели и сасвим безначајне околности: радове у припреми, добијање *признања* и стипендија (без навођења појединости), да је 1991. *уписао* астрофизику... У приложеној био-библиографији С. Перовића наводи се и стипендија од 40.000 \$ у ПиЦбургу [*sic!*].

Писци Извештаја су, мора се признати, одустали од бројних раније навођених непоткрепљених биографских података о С. Перовићу (нпр. рад у Институту "Макс Планк"), а, судећи по ранијој биографији, изгледа да је у међувремену искључен из многих стручних асоцијација чији је пре две године био члан. Док је у пређашњем извештају наведено да је Перовић на *свим* студентским евалуацијама добијао *максималне* оцене, сада се комисија задовољава скромнијом оценом да је имао "натпросечне" оцене (поново без икаквог документа о томе). Дакле, уочљива је похвална спремност писаца извештаја на самоисправљање, јер се више не служе лако прозирним преувеличавањима.

Колико сам обавештен у надлежној факултетској служби, у раду комисије није поштован ни члан 209 Статута, нити "Упутство о спровођењу поступка избора у звање у случају када су чланови комисије за припрему извештаја о кандидатима за избор у звање наставника, односно сарадника наставници и истраживачи из иностранства" од 8. 2. 2010. Дакле, *учешће трећег члана комисије није остварено на начин предвиђен позитивним факултетским прописима*.

Већ сам у више наврата најављивао како се тешко и могло очекивати да *предложена комисија састави објективан, непристрастан извештај о мом досадашњем раду*, тим пре када се има у виду историја предлагања ове комисије. За писце Извештаја се у више наврата јасно показало да ће се руководити сасвим личним побудама, јер су и до сада примењивали двострука мерила. Само се надам да ме у одговору на ове примедбе чланови комисије неће, као у једном недавном документу, назвати ненормалним, расистом и неспособним да разликујем морално од неморалног. Међутим, такав суд нису изrekli о предложеном кандидату, о чијем карактерном лику довољно сведоче *рачунарски вируси које је пре две године на моју електронску адресу слао у два наврата* (пре и после седнице).

За углед Филозофског факултета, по мом мишљењу, било би рђаво ако би се на њега могло ући уз помоћ побројаних неакадемских поступака. *Зато предлагем Изборном већу да, као и пре две године, одбаци садашњи извештај с предлогом за избор у звање доцента за ужу научну област Општа филозофија (тежиште истраживања Филозофија природних наука)*.

У Београду, 22. марта 2010.

доц. др Александар Гордић,
Одељење за филозофију

ODGOVOR
na primedbe dr Aleksandra Gordića

Na naš Izveštaj u kojem je za izbor u zvanje docenta za užu naučnu oblast Opšta filozofija – težište istraživanja Filozofija prirodnih nauka predložen dr Slobodan Perović, primedbe je 22.03.2010. podneo drugi prijavljeni kandidat, dr Aleksandar Gordić. Ostavljajući po strani Gordićeve neodmerene kvalifikacije, neosnovane optužbe i navode koji nemaju nikakve veze sa ovim konkursom, Komisija je razmotrila sve primedbe koje se tiču proceduralnih i stručnih aspekata Izveštaja definisanih sadržajem objavljenog konkursa i odgovarajućim normativnim aktima (Zakonom o visokom obrazovanju, Statutom Filozofskog fakulteta u Beogradu i Kriterijumima za sticanje zvanja nastavnika na Univerzitetu u Beogradu).

U ovom odgovoru pokazaćemo da primedbe dr Aleksandra Gordića nisu osnovane.

Na samom početku svog prigovora, Gordić kao „osnovne manjkavosti“ Izveštaja navodi „odstupanje od sadržaja predviđenog članovima 129 i 142 Statuta“ i „kršenje procedure predviđene za rad komisije (učešće spolnog člana)“. Nijedan od ova dva navoda nije tačan.

Iz sadržaja Izveštaja može se neposredno videti da su, u skladu sa čl. 142 Statuta Filozofskog fakulteta, za oba prijavljena kandidata navedeni svi relevantni podaci, uključujući „pregled i mišljenje o njihovom dosadašnjem naučnom i stručnom radu“ i „podatke o objavljenim radovima i kvantitativno iskazane naučne rezultate“. Dodatno zamerajući što se u odeljku 4 Izveštaja njegov nastavni rad ne pominje i što je veći prostor posvećen predloženom kandidatu, dr Slobodanu Peroviću, Gordić gubi iz vida ključno mesto u Izveštaju (odeljak 3) koje je, pošto su u odeljcima 1 i 2 u približno jednakoj srazmeri uzeti u obzir svi relevantni podaci o kandidatima, predodredilo dalji sadržaj referata. Reč je o konstataciji da „oba prijavljena kandidata zadovoljavaju kvantitativni uslov za izbor u zvanje docenta iz uže naučne oblasti Opšta filozofija“ ali da nijedan od Gordićevih objavljenih radova „za primarni ili pretežni fokus interesovanja nema teme iz oblasti Filozofije prirodnih nauka, navedene u konkursu kao **težište istraživanja** za koje se izbor vrši“, dok se Perovićevi radovi „gotovo bez izuzetka bave temama iz Filozofije prirodnih nauka (tačnije, iz Filozofije fizike i Filozofije biologije) koja je u konkursu specifikovana kao težište istraživanja“. Uzevši u obzir činjenicu da formulacija konkursa izražava nastavne potrebe Odeljenja za filozofiju i da stav 3. čl. 138. Statuta Filozofskog fakulteta određuje težište istraživanja kao jedan od „elemenata na osnovu kojih će se utvrđivati prednost u izboru kandidata“, Komisija je dala prednost dr Slobodanu Peroviću pa je sasvim razumljivo što je

kasnije veći prostor posvetila analizi elemenata na osnovu kojih je ovog kandidata predložila za izbor u zvanje docenta.

Kada tvrdi da je u konkursnom postupku kršena procedura predviđena za rad komisije, Gordić se samo uopšteno poziva na obaveštenje koje je navodno dobio u nadležnoj fakultetskoj službi, ne navodeći nijedan dokaz i bez pominjanja imena osobe od koje je dobio takvo obaveštenje. Protivno Gordićevoj tvrdnji da je u radu komisije prekršena procedura, čitav postupak je tekao potpuno u skladu s relevantnim propisima. Članovi komisije su od početka bili u stalnoj međusobnoj komunikaciji, dogovorivši se prvo o predsedniku komisije, zatim diskutujući stručne kvalitete dvojice kandidata i konačno razmenjujući mišljenje o izveštaju od njegove prve do završne verzije. Takođe, spoljnom članu komisije su na vreme dostavljeni svi relevantni materijali i on je na kraju, u skladu s uputstvom, potpisani izveštaj poslao sekretarici Odeljenja za filozofiju.

Sledeća primedba dr Aleksandra Gordića je da je Komisija primenjivala „dvostruka merila“ i „proizvoljno vrednovala i bodovala naučnoistraživački rad“ prijavljenih kandidata, pri čemu se navodno neobrazloženo oslanjala na raniji Pravilnik Ministarstva za nauku i tehnološki razvoj RS. Ni ova Gordićeva primedba nije osnovana.

Pre svega, Komisija je primenjivala *univerzitetske* kriterijume za sticanje zvanja nastavnika koji *eksplicitno* predviđaju kategorizaciju i vrednovanje naučnoistraživačkih rezultata prema ranijem Pravilniku Ministarstva. Komisija je ove kriterijume primenjivala dosledno, kategorizujući publikacije prema tom Pravilniku i precizno bodujući radove oba prijavljena kandidata.

U sklopu ove primedbe, Gordić ukazuje na to da „u poslednje dve godine predloženi kandidat nije *objavio* nijedan novi rad“. Kada se ima u vidu da je poslednji *objavljeni* Perovićev rad iz 2008. godine i to da je konkurs raspisan početkom 17.02.2010, onda je očigledno da je period o kojem Gordić govori gotovo dvostruko kraći. Ipak, ni u ovom kraćem periodu Perović nije prekidao svoju naučnoistraživačku aktivnost: tokom 2009/10 godine on je angažovan na projektu “What Makes Physics (Un)Successful: Decentralized Experimentation Versus The Physics of Big Experiments”) čiji nosilac je Centar za filozofiju nauke Univerziteta u Pittsburgu, a tri njegova članka su prihvaćena za objavljivanje u međunarodnim časopisima pa su, u skladu sa stavom 3. čl. 129. Statuta Filozofskog fakulteta, kategorizovana i bodovana.

Za Perovićeve radove 5 i 11 Gordić tvrdi da su verzije radova 4 i 10. Iako se u ovim radovima, respektivno, Perović bavi istom problematikom, oni *nisu istovetni*. Prva dva rada su rane verzije kasnijih ambicioznijih i razvijenijih radova 4 i 10, izlagani su raspravi na naučnim skupovima, objavljeni kao prilozi u zbornicima, te kategorizovani i bodovani na *različit* način od druga dva rada. U činjenici da neki autor u svom opusu ima ranije i kasnije verzije nekog rada ne leži ništa loše dokle god ti radovi nisu sadržinski istovetni. Naprotiv, ona može samo dodatno da potvrdi sistematičnost u nečijem naučnoistraživačkom radu i spremnost da u dužem vremenskom periodu preispituje, razvija i izgrađuje svoje ideje. Slično se može istaći i u veze sa Gordićevom tvrdnjom da neki od Perovićevih radova predstavljaju *prerađene* delove disertacije. Prema kriterijumima kojima se rukovodi Kadrovska komisija Filozofskog fakulteta, ne uzimaju se u obzir samo oni radovi koji su *preuzeti* iz disertacije kao njeni delovi. Ni sa jednim od Perovićevih članaka to nije slučaj, a u tome što *neki* od njih dalje razvijaju pojedine probleme kojima se on bavio u svojoj doktorskoj disertaciji i što su objavljeni u prestižnim filozofskim publikacijama i prezentovani na uglednim međunarodnim skupovima Komisija vidi samo dodatnu potvrdu sistematičnosti i kvaliteta njegovog naučnoistraživačkog rada.

Kada je reč o kategorizaciji i bodovanju radova, Gordić očigledno gubi iz vida da radovi objavljeni u vodećim svetskim časopisima kao što su *Studies in History and Philosophy of*

Science Part B: Studies in History and Philosophy of Modern Physics i *The British Journal for the Philosophy of Science* i u domaćim časopisima (čak i ako su neki od njih prema kategorizaciji Ministarstva od međunarodnog značaja) ni prema starom ni prema novom pravilniku Ministarstva ne mogu nositi isti broj bodova. On takođe previđa da ni radovi objavljeni u istom časopisu ne moraju imati isti broj bodova: Perovićev članak objavljen u časopisu *Theoria* uredništvo ovog časopisa je kategorizovalo kao *originalni naučni rad* (R52: 3 boda), dok su od dva Gordićeva članka objavljena u istom časopisu jedan *saopštenje* sa naučnog skupa štampano u celini (R65: 0.5), a drugi *uvodni tekst* koji je Gordić napisao za tematski blok prevedenih radova (R23: 1). Sve u svemu, stiče se utisak da je najkrupniji razlog zbog kojeg Gordić na ovom mestu prigovara to što raniji Pravilnik uopšte ne predviđa priređivački i prevodilački rad koji bi ga, pošto zauzima domanantno mesto u njegovom opusu, mogao preporučiti pre za neku drugu užu naučnu oblast nego za opštu filozofiju.

Da je Komisija svoj posao obavila nepristrasno i krajnje dobronamerno, potvrđuje činjenica da su uzeti u obzir i radovi (u Izveštaju pod rednim brojem 17. i 18) koje dr Aleksandar Gordić uopšte nije naveo u svojoj priloženoj bibliografiji. Osim toga, Komisija je tokom pisanja Izveštaja bila u kontaktu sa oba kandidata obraćajući im se sa molbom da svoju prijavu na konkurs dopune odgovarajućom dokumentacijom: sam Gordić u svom prigovoru pominje nekoliko radova koje je na zahtev Komisije naknadno priložio, dok su u Perovićevom slučaju tražene i elektronskim putem dobijene potvrde urednika časopisa u kojima će nekoliko njegovih poslednjih radova biti objavljeno. Kao što se iz Izveštaja može videti, pošto oba kandidata u potpunosti ispunjavaju kvantitativni uslov za izbor u zvanje docenta, za opredeljivanje Komisije nije bio presudan broj bodova, već *kvalitet* radova i njihova veza sa težištem istraživanja specifikovanim u konkursu.

Potpuno je neosnovana Gordićeva primedba o „nedoslednom disciplinarnom svrstavanju radova favorizovanog kandidata dr Slobodana Perovića“ jer je i iz naslova i iz sadržaja ovih radova očigledno da se oni, i to na veoma kvalitetan način, bave temama iz Filozofije prirodnih nauka (pre svega Filozofije fizike i Filozofije biologije). Na raspisivanje konkursa čije težište istraživanja je ova oblast Odeljenje za filozofiju odlučilo se na osnovu obrazloženog predloga šefa Seminara za logiku, epistemologiju i filozofiju nauke u kojem je istaknuto da potreba za ovim mestom postoji od trenutka kada usled ograničenih finansijskih resursa Filozofski fakultet više nije bio u mogućnosti da angažuje nastavnike po pozivu koji bi studentima filozofije držali nastavu iz odgovarajućih izbornih predmeta (podsećanja radi, Odeljenje za filozofiju raspolaže samo jednim takvim mestom i ono je rezervisano za matematiku). Navodnu nedoslednost Gordić vidi i u tome što su na jednom ranijem konkursu, na koji su se prijavili isti kandidati, i njegovi i Perovićevi radovi svrstani u oblast filozofije i metodologije nauke, prigovarajući Komisiji kako sada tvrdi da njegovi radovi „nemaju nikakve dodirne tačke s filozofijom prirodnih nauka“, dok Perovićeve radove svrstava u domen filozofije prirodnih nauka. Da ovde nema nikakve nedoslednosti postaje jasno kad se uoči logička pogreška koju Gordić pravi: filozofija nauke i filozofija prirodnih nauka su u odnosu opšteg prema posebnom, pa iz toga što se neko (u ovom slučaju Gordić) bavi filozofijom nauke ne sledi da se on bavi i filozofijom prirodnih nauka, kao što ni iz toga što se neko bavi filozofijom prirodnih nauke (što je slučaj sa Perovićem) ne sledi da se on ne bavi filozofijom nauke. Osim toga, potpuno je netačno da u Izveštaju stoji kako Gordićevi radovi „nemaju nikakve dodirne tačke s filozofijom prirodnih nauka“. U Izveštaju se samo konstatuje da nijedan od njegovih radova „za primarni ili pretežni fokus interesovanja nema teme iz oblasti Filozofije prirodnih nauka“, što je potkrepljeno kraćim prikazom iz kojeg se vidi da se oni bave „ili opštijim temama iz oblasti filozofije i metodologije nauke (kao što je tema ‘klasične teorije opravdanja indukcije’), ili gledištima pojedinih filozofa više ili manje značajnih za savremenu filozofiju i metodologiju nauke (Kolingvud, Laudan, Medavar i dr)“.

U okviru ove primedbe Gordić iznosi i zamerku da se Perović bavi „svega *dvema uskim temama*, koje su najneposrednije vezane za njegov doktorat“. Na stranu to što Perovićeva doktorska disertacija ima *jednu* temu (“Ontologies for the Complex Physical World: Holism, Emergence, and Physical Dualism”). Ako u svojim radovima iz filozofije biologije Perović još i razvija neke ideje do kojih je došao u doktorskoj disertaciji, do sada najzapaženije rezultate u oblasti filozofije prirodnih nauka on je postigao baveći se drugom „uskom“ temom (problem ekvivalentnosti matrične i talasne mehanike) koja nema nikakve direktne veze sa disertacijom. O pozitivnoj recepciji ovih rezultata u međunarodnoj filozofskonaučnoj javnosti dovoljno svedoče reči Andreasa Trabesingera iz komentara “History of Quantum Mechanics: The Path to Agreement” objavljenog u ogradniku za fiziku jednog od vodećih svetskih časopisa *Nature*: „But to what degree Schrödinger proved the equivalence between the two frameworks has been the subject of some recent debate — is it actually a ‘myth’ that Schrödinger established the equivalence of matrix mechanics and wave mechanics, that is, that they describe the same physics? Contributing to the discussion, Slobodan Perovic argues that providing a fully fledged general proof was never the goal of Schrödinger’s paper.“ (*Nature Physics* Vol. 4, May 2008, str. 349)

Ne samo ovaj citat, nego i činjenica da se veći deo Trabesingerovog komentara bavi Perovićevim *doprinom* raspravi o ovoj temi, predstavljaju zaista veliko priznanje i *nezavisnu* potvrdu da su pohvale koje smo u izveštaju uputili ovom kandidatu potpuno na mestu i da smo bili u pravu kada smo ga predložili za izbor u zvanje docenta za užu naučnu oblast Opšta filozofija – težište istraživanja Filozofija prirodnih nauka.

Beograd, 28.03.2010.

Članovi komisije:

prof. dr Živan Lazović

prof. dr Kosta Došen

prof. dr Neven Sesardić

Филозофски факултет
Одељење за филозофију
01/1, бр.
У Београду, 29.03.2010.

Изборном већу
Филозофског факултета
Универзитета у Београду

Одељење за филозофију је на седници одржаној 29.03.2010. године разматрало извештај Комисије за писање извештаја о кандидатима за избор у звање доцента за ужу научну област *Опита филозофија* – тежиште истраживања *Филозофија природних наука* у светлу примедби које је упутио доц. др Александар Гордић и достављеног одговора Комисије на те примедбе. После дискусије у којој је учествовало више чланова Одељења, Одељење за филозофију изјаснило се о предлогу да се усвоји извештај Комисије и да се одговор Комисије усвоји као образложено мишљење Одељења за филозофију пошто садржи све елементе на основу којих се показује да су примедбе неосноване. Одељење је Извештај и одговор Комисије усвојило већином гласова (14 гласова за, 1 глас уздржан).

Уз овај допис достављамо и одговор Комисије за писање извештаја о кандидатима за избор у звање доцента за ужу научну област *Опита филозофија* – тежиште истраживања *Филозофија природних наука*.

Управник Одељења за филозофију

Проф. др Војислав Божичковић